

Haskovsko

Thrakien

1. Indže prez gora vârveše, mâri, Indže prez gora vârveše
i si na gora dumaše, mâri: "Goro le, goro zelena.
Goro le, goro zelena, mâri, i ti vodica studena!
2. Ima li v tebe hajduti, mâri, ima li v tebe hajduti?
I az pri tjah da otida, mâri." Gorata mâlči, ne duma.
Gorata mâlči, ne duma, mâri, vodata šumi, ne čuva.
3. Naj go začulo slavejče, mâri, naj go sačulo slavejče.
To si na Indže produma, mâri. "Indže le, Indže vojvoda.
Včera ottuka minaha, mâri, dor sedemdeset junaka.
4. Včera ottuka minaha, mâri, včera ottuka minaha,
dor sedemdeset junaka, mâri, za tebe, Indže, pitaha.
'Kâde e Indže da dojde, mâri, družina da ni povede?' "

*Indže ging durch einen Wald und sagte zum Wald: "Wald, grüner Wald, und du kaltes Wasser!
Gibt es in dir Hajduken? Ich will zu ihnen gehen." Der Wald schweigt, kein Wort, das Wasser lärmt, man hört nichts.
Über ihm hörte er eine Nachtigall. Sie sprach zu Indže: "Indže, Vojvode, gestern gingen siebzig Helden vorbei.
Gestern gingen siebzig Helden vorbei und fragten nach dir. 'Wo ist Indže, der unsere Gruppe anführen soll?' "*